R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 29. 5. 2018 ve věci návrhu **městského státního zástupce v Praze** ze dne 16. 1. 2018, sp. zn. 2 SPR 313/2017, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. M. Š.,** státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

JUDr. M. Š., nar. X,
státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4,

je vinna, že

jako státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 byla nečinná při vyřizování věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 1659/2010, když v období od 29. 5. 2017 do 16. 10. 2017 nepředložila v rozporu s ustanovením § 146a odst. 1 trestního řádu Obvodnímu soudu pro Prahu 4 stížnost L. I., nar. X, proti usnesení ze dne 28. 4. 2017, kterým podle § 79a odst. 4 trestního řádu, ve znění účinném do 17. 3. 2017, zamítla žádosti o zrušení zajištění finančních prostředků na účtech žadatelky, o němž bylo rozhodnuto dne 16. 2. 2011 k žádosti federálního státního zástupce Bern, Švýcarsko, o mezinárodní právní pomoc,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

čímž spáchala

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a za to se jí ukládá

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 10 % na dobu 6 (šesti) měsíců.**

Odůvodnění:

I. Zjištěný skutkový stav

[1] Dokazováním provedeným při ústním jednání kárný senát zjistil následující skutečnosti v trestní věci vedené u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 (dále též „obvodní státní zastupitelství") pod sp. zn. 1 ZN 1659/2010, která byla přidělena k vyřízení kárně obviněné.

[2] Obvodní státní zastupitelství obdrželo dne 16. 2. 2011 žádost federálního státního zástupce Bern, Švýcarsko, ze dne 29. 11. 2010, č. j. SV.10.0018-BUL, o mezinárodní právní pomoc. V této žádosti bylo uvedeno, že ve Švýcarsku je vedeno vyšetřování pro podezření ze spáchání trestného činu praní peněz podle čl. 305 švýcarského trestního zákoníku, trestného činu hospodářské špionáže podle čl. 273 švýcarského trestního zákoníku, trestného činu neoprávněného opatřování dat podle čl. 143 švýcarského trestního zákoníku a dalších trestných činů. Z výsledků dosavadního šetření přitom vyplynulo, že na území Švýcarska došlo k odcizení bankovních dat klientů různých bank a k jejich následnému prodeji do ciziny za úplatu, přičemž jednou z podezřelých osob je L. I., nar. X, která má bankovní účty u GE Money Bank a.s., na nichž jsou uloženy peněžní prostředky představující zisk z prošetřované trestné činnosti. Cizozemský justiční orgán proto požádal o zajištění peněžních prostředků na těchto bankovních účtech.

[3] Usnesením ze dne 16. 2. 2011 náměstkyně obvodní státní zástupkyně pro Prahu 4 podle
§ 441 odst. 1, 3 trestního řádu za použití § 79a odst. 1 trestního řádu zajistila veškeré stávající peněžní prostředky s příslušenstvím a za použití § 79f trestního řádu i veškeré peněžní prostředky dodatečně došlé na běžný účet a jednorázový termínovaný vklad vedené u GE Money Bank a.s., neboť zjištěné skutečnosti nasvědčovaly tomu, že peněžní prostředky na těchto účtech u banky mohou být výnosem z trestné činnosti a v případě dodatečně došlých peněžních prostředků byly náhradní hodnotou za takový výnos, přičemž podle § 79a odst. 2 věty třetí trestního řádu se okamžikem doručení tohoto usnesení zakazuje disponovat s peněžními prostředky, které se na účtech nacházejí, s výjimkou výkonu rozhodnutí. Proti tomuto usnesení podala L. I. stížnost, kterou podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 15. 4. 2011, sp. zn. 0 Nt 6517/2011.

[4] Následně L. I. podáními ze dne 14. 8. 2012 a 5. 10. 2012 požádala podle § 79a odst. 4 trestního řádu o zrušení zajištění peněžních prostředků na jejích účtech. K žádostem přiložila kopii sdělení federálního státního zástupce Bern o zastavení trestního řízení proti její osobě. Dne 29. 4. 2013 obdrželo obvodní státní zastupitelství podání sepsané dne 15. 4. 2013. V něm si právní zástupce L. I. advokát Mgr. Adam Bezděk stěžuje na nečinnost dozorující státní zástupkyně při vyřizování žádosti o zrušení zajištění peněžních prostředků na bankovních účtech, která byla opakovaně telefonicky urgována v roce 2013. Toto podání bylo posouzeno podle jeho obsahu jako stížnost na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství podle § 16b odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“).

[5] K vyřízení této stížnosti přistoupila obvodní státní zástupkyně pro Prahu 4, která přípisem ze dne 27. 5. 2013, sp. zn. SPR 374/2013, podateli sdělila, že švýcarský justiční orgán byl již dne 6. 1. 2012 písemně požádán o zaslání všech pravomocných rozhodnutí týkajících se L. I., avšak doposud byla doručena jen žádost o uznání cizozemského rozhodnutí ve věci jednoho z odsouzených, která je vyřizována Městským státním zastupitelstvím v Praze. Další rozhodnutí dosud oficiální cestou nebyla doručena, a proto byla švýcarská strana o jejich zaslání urgována. Věc byla průběžně konzultována se státním zástupcem Nejvyššího státního zastupitelství, který ve věci vypracoval stanovisko s pokyny k dalšímu postupu za spolupráce s Ministerstvem spravedlnosti. Tyto pokyny byly dozorující státní zástupkyní splněny opožděně, avšak nemělo by smysl vydat zamítavé usnesení a případnou stížnost předložit soudu, dokud nejsou k dispozici požadovaná rozhodnutí a jedná se o trestní řízení vedené mimo české území. Do doby, než bude švýcarskými justičními orgány doručeno pravomocné rozhodnutí a vyjádření k zajištěným finančním prostředkům, nemůže být o nich obvodním státním zastupitelstvím rozhodnuto. Tyto písemnosti byly urgovány, avšak švýcarská strana nadále žádala o ponechání finančních prostředků na účtech z důvodu stanovení původu peněz. Důvodnou však vedoucí státní zástupkyně shledala stížnost na průtahy dozorující státní zástupkyně, která nesplnila všechny pokyny státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství, včas neurgovala potřebné písemnosti od švýcarských justičních orgánů a neinformovala L. I. o postupu ve věci. Za tato pochybení se obvodní státní zástupkyně v přípise ze dne 27. 5. 2013 omluvila a sdělila, že je se státní zástupkyní osobně projednala, uložila jí povinnost dodatečně vyrozumět právního zástupce L. I. o prováděném šetření a výše uvedené pochybení jí písemně vytkla postupem podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství.

[6] Tato písemná výtka byla vyhotovena dne 27. 5. 2013 pod sp. zn. SPR 375/2013 za porušení povinností vyplývajících s pracovní činnosti, které spočívalo v průtazích kárně obviněné při rozhodování o zajištění peněžních prostředků na účtech vedených u bank v rámci právní pomoci.

[7] Následně obvodní státní zastupitelství obdrželo dne 6. 6. 2013 stanovisko náměstka vedoucího federálního státního zástupce Bern z téhož dne č. j. SV.10.0018-BUL. V něm se uvádí, že požadavek na zajištění peněžních prostředků na příslušných bankovních účtech i nadále trvá, neboť vyšetřování vedené proti L. I. není dosud pravomocně skončeno a jeho dosavadní výsledky nasvědčují tomu, že se jedná o výnosy získané prošetřovanou trestnou činností.

[8] V návaznosti na toto sdělení kárně obviněná usnesením ze dne 18. 6. 2013 podle § 441 odst. 1, 4 a § 79a odst. 4 trestního řádu zamítla žádost ze dne 14. 8. 2012 o zrušení zajištění peněžních prostředků na účtech L. I. vedených u GE Money Bank a.s., neboť důvody pro jejich zajištění trvají i nadále. V odůvodnění tohoto usnesení uvedla, že v dané věci je rozhodováno výhradně na základě žádostí švýcarského justičního orgánu o právní pomoc, obvodnímu státnímu zastupitelství nepřísluší přezkoumávat současný stav tamního postupu trestního řízení a nebylo shledáno nic, co by bránilo žádosti švýcarské strany ze dne 6. 6. 2013 vyhovět.

[9] Proti tomuto usnesení podala L. I. stížnost, kterou Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 26. 9. 2013, sp. zn. 0 Nt 9517/2013, zamítl. Stížností soud nad rámec argumentace napadeného usnesení uvedl, že podezření švýcarské strany se opírá o listinné důkazy, které naznačují evidentní spojitost mezi L. I. a osobami W. U. a S. L. Ty si zřídily účty u GE Money Bank a.s. a následně dne 23. 3. 2010 poukázaly na účet L. I. částku 56.112 EUR, což je v přepočtu 1.401.004,41 Kč, z níž ještě téhož dne převedla na svůj termínovaný účet částku 1.200.000 Kč. L. I. a S. L. přitom měli blízký vztah. Je tak evidentní důvodné podezření, že tyto převedené finanční prostředky byly výnosem z trestné činnosti spáchané v zahraničí a měly být takto legalizovány.

[10] Dne 9. 9. 2013 obdrželo obvodní státní zastupitelství od vedoucího federálního státního zástupce Bern rozhodnutí ze dne 5. 9. 2013, č. j. SV.10.0018-BUL, ve kterém se uvádí, že trestní řízení vedené proti L. I. pro trestné činy praní peněz podle čl. 305 švýcarského trestního zákoníku, hospodářské špionáže podle čl. 273 švýcarského trestního zákoníku, neoprávněného opatřování dat podle čl. 143 švýcarského trestního zákoníku, případně další trestné činy se zastavuje, protože se u ní nepotvrdila původní podezření. Současně se však konfiskují veškeré majetkové hodnoty zabavené na jejích účtech, neboť představují výnosy z trestné činnosti. Provedeným šetřením totiž bylo zjištěno, že W. U. obdržel za nezákonný prodej bankovních údajů zákazníků švýcarské banky finančním úřadům německé spolkové země Severní Porýní - Vestfálsko úplatu ve výši 2,5 miliónů EUR. Dále obdržel od A. L. na svůj devizový účet vedený u GE Money Bank a.s. v Praze částku 921.600 EUR, která představuje výnos z trestné činnosti. Dne 22. 3. 2010 převedl na účet S. L. zřízený u téhož peněžního ústavu odškodění pocházejí z výnosu z trestné činnosti v částce 65.000 EUR. Z ní S. L. převedl následujícího dne na účet své družky L. I., který byl taktéž veden u pražské pobočky GE Money Bank a.s., částku 56.112 EUR. L. I. tak musela předpokládat, že poukázaný peněžní obnos pocházel z trestné činnosti, neboť mnohonásobně překročil její vlastní měsíční příjem i měsíční příjem S. L., a to bez poskytnutí adekvátní protislužby.

[11] S odkazem na zastavení trestního stíhání ve Švýcarsku L. I. dne 24. 9. 2013 požádala o zrušení zajištění peněžních prostředků na účtech v bance. V reakci na nečinnost při rozhodování o této žádosti podala L. I. dne 3. 3. 2014 podnět k výkonu dohledu Městskému státnímu zastupitelství v Praze, které ji přípisem ze dne 2. 5. 2014 informovalo o tom, že neshledává v činnosti obvodního státního zastupitelství zásadní pochybení a že nutnost zajištění peněžních prostředků na jejích účtech trvá. Obdobným způsobem se přípisem ze dne 5. 6. 2014 vyjádřilo i obvodní státní zastupitelství, aniž by o návrhu L. I. ze dne 24. 9. 2013 rozhodlo.

[12] Dne 26. 8. 2015 L. I. podala u obvodního státního zastupitelství další návrh na zrušení zajištění peněžních prostředků na svých bankovních účtech s tím, že zároveň urguje

stejnou žádost ze dne 24. 9. 2013, o níž dosud nebylo rozhodnuto. Novou žádost odůvodnila i procesní opatrností pro případ, že by jí nedopatřením nebylo doručeno rozhodnutí o tomto předchozím návrhu.

[13] V reakci na nečinnost při rozhodování o žádostech ze dne 24. 9. 2013 a ze dne 26. 8. 2015 se L. I. obrátila na Ústavní soud s návrhem, aby obvodnímu státnímu zastupitelství bylo zakázáno pokračovat v porušování jejích ústavně zaručených práv a aby mu bylo nařízeno uvedené žádosti o zrušení zajištění peněžních prostředků na účtech v bance věcně projednat. Ústavní soud přípisem ze dne 10. 4. 2017 vyzval obvodní státní zastupitelství, aby se vyjádřilo k této ústavní stížnosti, která byla podána dne 2. 9. 2016.

[14] Následně kárně obviněná usnesením ze dne 28. 4. 2017 podle § 79a odst. 4 trestního řádu, ve znění účinném do 17. 3. 2017, a s odkazem na § 357 odst. 5 zákona č. 104/2013 Sb.,
o mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních“), zamítla žádosti L. I. o zrušení zajištění finančních prostředků na účtech vedených u GE Money Bank a.s., neboť zajištěné peněžní prostředky byly prohlášeny za výnos z trestné činnosti a podle žádostí Spolkového státního zastupitelství Bern, Švýcarsko č. j. SV.10.0018-BUL ze dne 29. 11. 2010 a 21. 4. 2017 je jejich zajištění i nadále třeba pro účely vykonávacího řízení na území České republiky, které bude neprodleně zahájeno příslušným soudem na základě žádosti Spolkového státního zastupitelství Bern ze dne 21. 4. 2017. V tomto podání, jež obvodní státní zastupitelství v mezidobí obdrželo, se totiž švýcarský justiční orgán domáhal výkonu zmíněného výroku svého rozhodnutí ze dne 5. 9. 2013 o konfiskaci aktiv L. I. na účtech vedených u GE Money Bank a.s., které tak měly být zabaveny a následně vydány do Švýcarska.

[15] V návaznosti na tyto nové skutečnosti obvodní státní zástupkyně pro Prahu 4 dne 3. 5. 2017 pod sp. zn. 0 SPR 143/2017 postupem podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství opět kárně obviněné písemně vytkla porušení povinností vyplývajících z pracovní činnosti, které spočívalo v průtazích při rozhodování o zajištění peněžních prostředků na účtech vedených u bank v rámci právní pomoci.

[16] Následně kárně obviněná podala dne 19. 5. 2017 vyjádření k ústavní stížnosti, ve kterém uvedla, že k průtahům při vyřizování žádostí L. I. nepochybně došlo, avšak výhradně z toho důvodu, že ve věci bylo rozhodováno na základě jednotlivých žádostí švýcarské strany, na území obvodu Praha 4 žádné trestní řízení vedeno nebylo a švýcarský justiční orgán doručil požadované písemnosti až dne 26. 4. 2017, přičemž od konce roku 2010 jednotlivé skutečnosti svědčily pro závěr, že zajištěné peněžní prostředky pocházejí z trestné činnosti na území Švýcarska a požadavek žadatelky na jejich vrácení se nejevil být oprávněný.

[17] Dne 29. 5. 2017 byla obvodnímu státnímu zastupitelství doručena stížnost L. I. proti usnesení kárně obviněné ze dne 28. 4. 2017 o zamítnutí žádostí o zrušení zajištění finančních prostředků na účtech žadatelky. Na první straně tohoto podání kárně obviněná učinila ručně psanou poznámku tohoto znění: „*Stížnost zatím nepředkládat soudu k rozhodnutí, ve věci podána ústavní stížnost, vyčkám na rozhodnutí, zda měly být peníze uvolněny, soud by mohl rozhodnout při znalosti věci.*“.

[18] Ústavní soud v nálezu ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. III. ÚS 2952/16, rozhodl o ústavní stížnosti L. I. tak, že obvodní státní zastupitelství porušilo svým postupem základní práva stěžovatelky na ochranu vlastnictví, na soudní ochranu a na projednání věci bez zbytečných průtahů, zaručená v čl. 11 odst. 1, čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, když bez neodůvodněných průtahů nerozhodlo o jejích návrzích na zrušení zajištění peněžních prostředků na účtech v bance.

[19] Následně kárně obviněná přípisem ze dne 9. 10. 2017 postoupila stížnost L. I. proti usnesení o zamítnutí žádostí o zrušení zajištění peněžních prostředků na bankovních účtech Obvodnímu soudu pro Prahu 4. V tomto přípise uvedla, že stížnost předkládá se zpožděním poté, co byla na postup obvodního státního zastupitelství podána ústavní stížnost a vyčkávala na doručení nálezu Ústavního soudu. Zároveň požádala soud, aby v případě nevyhovění stížnosti bylo zahájeno řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí. Švýcarská strana, na jejímž území bylo trestní řízení pravomocně skončeno, totiž nyní žádá o provedení výkonu svého rozhodnutí týkajícího se bankovních účtů L. I. Přípis s postoupením stížnosti a podnětem k zahájení vykonávacího řízení byl Obvodnímu soudu pro Prahu 4 doručen dne 16. 10. 2017.

[20] Kárně obviněná dne 9. 10. 2017 sepsala také písemné vyjádření ke zjištěným průtahům. V něm uvedla, že veškerý spisový materiál předložila Ústavnímu soudu, od něhož očekávala, že se bude při rozhodování zabývat i meritem věci a posoudí, zda zajištění finančních prostředků na účtech L. I. není z hlediska aplikace českého právního řádu nezákonné, neboť vývoj kauzy na švýcarském území ji vede k závěru o nutnosti zrušení zajištění. K věci nastudovala různé právní názory a nechtěla vydávat chybné rozhodnutí za situace, kdy je věc po právní stránce velmi komplikovaná a finanční prostředky jsou zajištěny výhradně k žádosti švýcarské strany, nikoliv pro účely trestního řízení na území České republiky. Doufala, že v rozhodnutí o ústavní stížnosti bude naznačen správný postup v dané věci, což se nestalo, neboť Ústavní soud se zabýval pouze jejími průtahy, nikoliv podstatou věci. Bohužel zvolila nešťastný postup, což ji velmi mrzí. Přiznává, že na specializaci cizinecké agendy asi skutečně odborně nestačí a s touto trestní věcí si již několik let nedokáže poradit. V podstatě stejné skutečnosti uvedla kárně obviněná i v další písemnosti ze dne 6. 11. 2017, v níž se také vyjadřovala ke svým průtahům v příslušném spisu.

[21] Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 0 Nt 20037/2017, k stížnosti L. I. zrušil usnesení kárně obviněné ze dne 28. 4. 2017 a uložil jí, aby o věci znovu jednala a rozhodla. Napadené usnesení totiž soud označil za nepřezkoumatelné, neboť obsahuje výrokovou část, v níž je uvedeno velmi stručné odůvodnění zamítnutí žádostí o zrušení zajištění peněžních prostředků na bankovních účtech, a rozsáhlé odůvodnění, které avšak jen shrnuje dosavadní průběh řízení a nikterak se nevypořádává s tvrzeními stěžovatelky a nevysvětluje, proč i nadále trvá důvod zajištění. Dále Obvodní soud pro Prahu 4 uvedl, že není oprávněn rozhodovat o uznání výkonu rozhodnutí švýcarského justičního orgánu, neboť k tomu je podle § 121 odst. 3 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních věcně a místně příslušný Městský soud v Praze.

[22] Následně kárně obviněná vydala dne 6. 11. 2017 nové rozhodnutí o zamítnutí žádostí L. I. o zrušení zajištění finančních prostředků na jejích bankovních účtech, neboť tyto zajištěné peněžní prostředky byly na území Švýcarska prohlášeny za výnos z trestné činnosti a podle žádostí Spolkového státního zastupitelství Bern, Švýcarsko, č. j.

SV.10.0018-BUL ze dne 29. 11. 2010 a 21. 4. 2017 je jejich zajištění požadováno i nadále, přičemž státní zástupkyně dosud neshledává důvody pro zrušení zajištění finančních prostředků, nejméně pak do doby ukončení řízení o uznání a výkonu cizozemského rozhodnutí věcně a místně příslušným soudem.

[23] K další stížnosti L. I. však Obvodní soud pro Prahu 4 usnesením ze dne 14. 12. 2017, sp. zn. 0 Nt 20040/2017, usnesení kárně obviněné ze dne 6. 11. 2017 zrušil a státnímu zastupitelství uložil, aby o věci znovu jednalo a rozhodlo. V odůvodnění tohoto zrušujícího usnesení soud uvedl, že zajištění peněžních prostředků na účtech stěžovatelky není důvodné. Státní zastupitelství Bern totiž ve věci nevyvíjelo dostatečnou aktivitu, neboť po vydání rozhodnutí o konfiskaci peněžních prostředků na bankovních účtech stěžovatelky téměř po dobu dvou a půl roku nereagovalo na dotazy obvodního státního zastupitelství. Vzhledem k této dlouhotrvající pasivitě švýcarských orgánů činných v trestním řízení došlo podle § 441 odst. 4 trestního řádu k fikci pominutí důvodu zajištění.

[24] Všechna tato skutková zjištění vyplývají z obsahu spisu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 sp. zn. 1 ZN 1659/2010, jakož i z písemných výtek udělených kárně obviněné dne 27. 5. 2013 pod sp. zn. SPR 375/2013 a dne 3. 5. 2017 pod sp. zn. 0 SPR 143/2017.

II. Obhajoba kárně obviněné a svědecká výpověď její nadřízené

[25] Kárně obviněná ve stanovisku k návrhu na zahájení kárného řízení, ve výpovědi před kárným senátem a v dalším průběhu ústního jednání uvedla následující skutečnosti:

[26] Stížnost proti svému usnesení o zamítnutí žádosti o zrušení zajištění peněžních prostředků na účtech žadatelky nepředložila Obvodnímu soudu pro Prahu 4 zcela záměrně a vědomě, neboť vyčkávala na výsledek řízení o ústavní stížnosti. Od Ústavního soudu totiž očekávala jednoznačné stanovisko, zda jsou finanční prostředky zadržovány v České republice zákonně, či nikoli. Tato trestní věc je totiž velmi komplikovaná a dodnes je přesvědčená, že peněžní prostředky na účtech žadatelky byly v České republice zajištěny oprávněně, neboť pocházely z trestné činnosti, což nesporně prokázalo šetření území Švýcarska. Na druhou stranu si však nebyla jistá správností tohoto názoru s ohledem na skutečnost, že trestní řízení vedené ve Švýcarsku neskončilo odsouzením žadatelky. Předmětem ústavní stížnosti sice byly průtahy při vyřizování žádostí o zrušení zajištění, avšak s ohledem na její obsah a na to, jak se k ní měla vyjádřit, předpokládala, že se Ústavní soud bude zabývat i meritem věci a vysloví právní názor, zda se mají zajištěné finanční prostředky okamžitě uvolnit nebo je třeba žádosti o zrušení zajištění znovu zamítnout. Proto vyčkávala na rozhodnutí Ústavního soudu i při vědomí ustanovení § 146a trestního řádu a subsidiarity ústavní stížnosti. Ústavnímu soudu zaslala kromě vyžádaných konkrétních písemností rovněž kompletní spisový materiál obdržený ze Švýcarska, takže během řízení o ústavní stížnosti mohla obvodnímu soudu zaslat v podstatě jen napadené usnesení, stížnost a zbytek dozorového spisu. Takto nepostupovala právě proto, že čekala na výsledek řízení před Ústavním soudem. V jeho nálezu se však nakonec řešila jen otázka průtahů při rozhodování o žádostech o zrušení zajištění a po jeho obdržení okamžitě stížnost proti již vydanému usnesení o zamítnutí těchto žádostí předložila stížnostnímu soudu k rozhodnutí.

[27] Trestní věc konzultovala se státním zástupcem Nejvyššího státního zastupitelství, jemuž vysvětlila, že vyčkává na rozhodnutí Ústavního soudu, a pokud v něm bude nastíněno, že peněžní prostředky na bankovních účtech nemají být zajištěny, okamžitě je uvolní a stížnosti proti svému zamítavému usnesení sama vyhoví. Státní zástupce na toto sdělení reagoval tak, že se jedná o její názor. Vedení obvodního státního zastupitelství předložila dozorový spis, jehož součástí bylo i její stanovisko, že s předložením stížnosti vyčkává na rozhodnutí Ústavního soudu. V době nečinnosti uvedené v kárném návrhu tedy její nadřízení o této skutečnosti věděli. Asi jednou za tři či čtyři týdny byla ústně dotazována, zda již Ústavní soud rozhodl. Obvodní státní zástupkyně pro Prahu 4 ani nadřízená státní zastupitelství ji však v tomto směru žádnou pasivitu nevytýkaly. Přitom za situace, kdy jí obvodní státní zástupkyně udělila výtku za konkrétní pochybení, měla kontrolovat, zda došlo k jeho nápravě. Dozorový spis neobsahuje žádný pokyn vedoucí státní zástupkyně či nadřízených státních zastupitelství k podání zprávy, jak bylo o stížnosti žadatelky rozhodnuto. V tomto směru tedy nepostupovali správně ani nadřízení státní zástupci. Až po doručení nálezu Ústavního soudu jí byla uložena povinnost okamžitě ve věci jednat a v lednu 2018 obdržela přímý pokyn k uvolnění finančních prostředků na účtech žadatelky. O zrušení jejich zajištění již rozhodla.

[28] Agendě právního styku s cizinou se věnuje od roku 2000 a snaží se ji vyřizovat co nejlépe. Trestní věci, kterými se v jejím rámci zabývá, jsou časově náročné především kvůli množství a častým změnám relevantních právních předpisů. Od roku 2015, kdy byla kárně postižena za průtahy při vyřizování této agendy, se snažila se jí zabývat přednostně a nepoškozovat žádný cizí stát, který žádá o mezinárodní justiční spolupráci. V poslední době se nápad těchto věcí velmi zvýšil o uznávání trestů v rámci států Evropské unie, což je velmi komplikovaná práce. Kromě specializace na právní styk s cizinou má ještě polovinu nápadu netrestních věcí a vyřizuje i korupční trestnou činnost a běžnou cizineckou agendu. Ta je velmi specifická svou časovou náročností, neboť se většinou jedná o skupinové a vazební věci vyžadující překlady do cizího jazyka. I když je tedy z hlediska počtu věcí na tom přibližně stejně jako ostatní kolegové, považuje svoji agendu oproti běžným věcem za složitější. Opakovaně při pracovních poradách vedení obvodního státního zastupitelství žádala o přerozdělení věcí a zrušení specializace trestné činnosti cizinců a právního styku s cizinou s tím, že preferuje netrestní agendu, avšak nebylo jí vyhověno.

[29] Před kárným senátem je v úplně jiné pozici, než v roce 2015, kdy byla řešena za průtahy v několika věcech. Tehdy svou vinu uznala a přijala i uložené kárné opatření. V posuzované kárné věci je však hluboce přesvědčena o tom, že oprávněně vyčkávala na nález Ústavního soudu, v němž očekávala stanovisko k zákonnosti zajištění finančních prostředků na bankovních účtech žadatelky. Proto nemůže souhlasit s tím, co je jí nyní kladeno za vinu. Toliko připouští, že v předchozí době mohla být vůči švýcarské straně flexibilní, komunikovat s ní a častěji ji urgovat o zaslání potřebných rozhodnutí. Nicméně se jednalo o jeden z několika desítek spisů, jež tehdy vyřizovala. Nikdy by nevěřila, že bude znovu stát před kárným senátem. Celý život žije jen pro svou rodinu a práci, které obětovala všechny zájmy a v níž tráví převážnou většinu svého času. Po obdržení ústavní stížnosti na její nečinnost žije v permanentním stresu, který se negativně projevil na jejím zdraví a způsobil výrazné zhoršení vztahů v rodině. Nedokáže si představit, že by o funkci státní zástupkyně přišla, neboť práce je pro ni prakticky vším a kromě své rodiny by ztratila smysl života.

[30] Kárný senát vyslechl na žádost navrhovatele i přímou nadřízenou kárně obviněné JUDr. B. V., obvodní státní zástupkyni pro Prahu 4. Tato svědkyně uvedla, že se o stížnosti proti usnesení o zamítnutí žádostí o zrušení zajištění peněžních prostředků na účtech žadatelky a o jejím nepředložení stížnostnímu soudu dozvěděla až po doručení nálezu Ústavního soudu. Před odesláním stížnosti o této skutečnosti hovořila s kárně obviněnou, která jí sdělila, že vyčkávala na rozhodnutí o ústavní stížnosti, od něhož očekávala stanovisko k meritu věci.
O tomto záměru však nebyla předem informována a po odeslání vyjádření k ústavní stížnosti již spis nekontrolovala. I když uvedený postup kárně obviněné svým způsobem chápe, je toho názoru, že stížnost měla být předložena bez ohledu na to, jak by o ní bylo rozhodnuto. Kárně obviněná již o zrušení zajištění rozhodla a peníze byly vráceny. S městským státním zástupcem konzultovala nečinnost kárně obviněné při předložení stížnosti obvodnímu soudu, zaslala mu k ní vyjádření a ten se nakonec rozhodl, že záležitost bude řešit sám.

III. Právní posouzení skutku uvedeného v kárném návrhu

[31] Při posouzení jednání uvedeného v návrhu na zahájení kárného řízení i obhajoby kárně obviněné vycházel kárný senát z definice kárného provinění obsažené v zákoně o státním zastupitelství, jakož i z povahy a významu institutu kárné odpovědnosti státního zástupce, jež z tohoto zákona vyplývají.

[32] Podle § 28 zákona o státním zastupitelství je kárným proviněním zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce. Zákon o státním zastupitelství však ve znění § 12c a násl. upravuje mechanismus dohledu, v jehož rámci mohou být zjištěny, projednány a napraveny jednotlivé nedostatky v postupu státních zástupců. Dále podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství může vedoucí státní zástupce drobné nedostatky a poklesky státnímu zástupci písemně vytknout, aniž by podal návrh na zahájení kárného řízení. V kárném řízení ve věcech státních zástupců se tedy aplikují principy subsidiarity kárného postihu a kárnou odpovědnost lze dovozovat pouze v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství. Porušení povinností při výkonu funkce státního zástupce tak naplňuje znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jen je-li zaviněné a dosahuje-li větší intenzity.

[33] Myšlenka, že kárné právo představuje prostředek *ultima ratio*, který je možné použít až při neúčinnosti či nedostatečnosti ostatních prostředků, byla uplatněna i v judikatuře vztahující se k délce vyřizování agendy státních zástupců. Kárný senát totiž v minulosti považoval za kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství jen delší nečinnost, při které státní zástupce nevyřídil přidělenou věc, ačkoli tak evidentně mohl učinit bez újmy na zpracovávání jeho další agendy. Průtah dosahující intenzity kárného provinění tak podle dosavadní rozhodovací činnosti kárného senátu zpravidla nastává v situaci, kdy státní zástupce ve více věcech po obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě tří měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT a ve lhůtě dvou měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZN (srov. rozhodnutí ze dne 9. 3. 2015, č. j. 12 Ksz 13/2014 - 71, ze dne 13. 4. 2015, č. j. 12 Ksz 1/2014 - 107,

ze dne 10. 11. 2015, č. j. 12 Ksz 2/2015 - 78, ze dne 14. 2. 2017, č. j. 12 Ksz 4/2016 - 142, ze dne 26. 9. 2017, č. j. 12 Ksz 2/2017 - 42, ze dne 6. 2. 2018, č. j. 12 Ksz 9/2017 - 120, ze dne 27. 2. 2018, č. j. 12 Ksz 10/2017 - 43, ze dne 20. 3. 2018, č. j. 12 Ksz 11/2017 - 57, a ze dne 24. 4. 2018, č. j. 12 Ksz 13/2017 - 41).

[34] Daleko přísnějším způsobem však kárný senát ve své předchozí judikatuře nahlížel na případy, v nichž státní zástupce delší dobu otálí s vyřizováním naprosto základních a stěžejních podání, na jejichž včasném a náležitém posouzení závisí opodstatněnost samotného vedení trestního stíhání, důvodnost vzetí obviněného do vazby či jeho ponechání ve vazbě, zachování dalších základních práv obviněného a jiných dotčených osob, jakož i zjištění klíčových skutečností důležitých pro posouzení jednání uvedeného v usnesení o zahájení trestního stíhání po skutkové i právní stránce. Ohledně těchto podání kárný senát z hlediska kárné odpovědnosti státního zástupce netoleroval nečinnosti trvající v řádu týdnů, nýbrž učinil závěr, že o nich veřejní žalobci musejí rozhodovat v každé věci spíše v řádu dnů (srov. rozhodnutí ze dne 21. 3. 2017, č. j. 12 Ksz 8/2016 - 81).

[35] Takto urychleně byla v posuzované trestní věci kárně obviněná povinna postupovat také při předložení stížnosti proti usnesení o zamítnutí žádostí o zrušení zajištění peněžních prostředků na bankovních účtech žadatelky. Podle § 146a odst. 1 písm. c) trestního řádu totiž o stížnosti proti rozhodnutí, kterým státní zástupce nevyhověl žádosti o zrušení zajištění věci, o níž nasvědčují zjištěné skutečnosti tomu, že je výnosem z trestné činnosti, rozhoduje zpravidla do pěti dnů po uplynutí lhůty k podání stížnosti všem oprávněným osobám soud, v jehož obvodu je činný státní zástupce, který napadené rozhodnutí vydal. Kárně obviněná tedy měla uvedenou stížnost bezodkladně předložit, aby o ní Obvodní soud pro Prahu 4 mohl ve velmi krátké několikadenní lhůtě stanovené v § 146a odst. 1 trestního řádu rozhodnout. Namísto toho však stížnost předložila soudu až čtyři a půl měsíce od jejího doručení obvodnímu státnímu zastupitelství, což je značně dlouhý průtah v porovnání se zákonnou lhůtou, v níž tak měla učinit. Navíc státní zástupkyně byla ve stejné trestní věci nečinná také při vyřizování dvou žádostí o zrušení zajištění peněžních prostředků na účtech žadatelky. Oba tyto průtahy jí byly písemně vytknuty podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství a druhý z nich, který trval velmi dlouhou dobu téměř čtyř let, byť nikoli jen jejím zaviněním, byl i předmětem řízení o ústavní stížnosti, které probíhalo v době nečinnosti posuzované v této kárné věci. Za této situace bylo nanejvýš logické a očekávatelné, že kárně obviněná po doručení ústavní stížnosti na její nečinnost, vydání usnesení o zamítnutí žádostí o zrušení zajištění a podání stížnosti žadatelky proti tomuto rozhodnutí ihned tento řádný opravný prostředek předloží k rozhodnutí soudu, který mohl urychleně posoudit, zda další zásahy do majetkových práv dotčené osoby jsou důvodné či nikoliv. Navíc soud nakonec neshledal podmínky pro další trvání zajištění peněžních prostředků na účtech žadatelky, a proto je možné konstatovat, že v důsledku čtyř a půl měsíčního otálení státní zástupkyně při předložení stížnosti byla po tuto dobu žadatelce zbytečně odepřena dispozice s jejím majetkem.

[36] Dlouhodobá nečinnost kárně obviněné při postoupení stížnosti proti jejímu rozhodnutí o zamítnutí žádostí o zrušení zajištění finančních prostředků na účtech žadatelky, které bylo vydané podle § 79a odst. 4 trestního řádu, ve znění účinném do 17. 3. 2017, tak představovala opakování jejích předchozích průtahů v téže trestní věci a měla za následek závažné porušení ústavně zaručených práv žadatelky. Jedná se proto o významné

pochybení při plnění úkolů státního zastupitelství, které dosahuje intenzity kárného provinění.

[37] Na tomto závěru nemohou nic změnit ani tvrzení obsažená v obhajobě kárně obviněné.

[38] Podle zcela jednoznačně formulovaného znění § 146a odst. 1 trestního řádu byla státní zástupkyně povinna předložit stížnost proti svému zamítavému rozhodnutí o zrušení zajištění bezodkladně po jejím obdržení, aby mohl o ní soud rozhodnout do pěti dnů po uplynutí lhůty k podání stížnosti všem oprávněným osobám. Uvedené ustanovení tedy neumožňovalo kárně obviněné vyčkávat s odesláním opravného prostředku soudu až na rozhodnutí o ústavní stížnosti. Navíc jejím předmětem byla nečinnost obvodního státního zastupitelství při rozhodování o žádostech o zrušení zajištění peněžních prostředků na bankovních účtech, a nikoliv zákonnost samotného zajištění. Proto kárně obviněná nemohla spoléhat na to, že se Ústavní soud ve svém rozhodnutí vysloví i k meritu věci. I kdyby toto její očekávání bylo reálné, nezbavilo by ji to povinnosti předložit stížnost Obvodnímu soudu pro Prahu 4, který by s ohledem na velmi krátkou lhůtu pro vydání rozhodnutí stanovenou v § 146a odst. 1 trestního řádu nepochybně posoudil zákonnost dalšího trvání zajištění finančních prostředků na účtech žadatelky mnohem dříve než Ústavní soud. Vyčkávání kárně obviněné s odesláním stížnosti soudu až na rozhodnutí o ústavní stížnosti, na jehož základě byla připravena opravnému prostředku sama vyhovět, pokud by Ústavní soud shledal důvody pro zrušení zajištění, je tedy nutné hodnotit nejen jako její neodborný, nýbrž také alibistický a nelogický postup. O zrušení svého zamítavého rozhodnutí o zrušení zajištění totiž mohla státní zástupkyně rozhodnout sama bez ohledu na výsledek řízení o ústavní stížnosti, a pokud si nebyla správností svého právního názoru jistá, byla povinna stížnost předložit soudu, který mohl rozhodnout o meritu věci velmi rychle. Stížnostní soud byl nepochybně schopen kvalifikovaně rozhodnout i bez části spisového materiálu, který byl zaslán Ústavnímu soudu, neboť by měl k dispozici podstatný obsah spisu státního zastupitelství, včetně napadeného rozhodnutí a opravného prostředku. Z těchto důvodů se kárný senát neztotožňuje s přesvědčením kárně obviněné, že postupovala správně, když stížnost proti svému usnesení ze dne 28. 4. 2017, vydaného podle § 79a odst. 4 trestního řádu, ve znění účinném do 17. 3. 2017, předložila Obvodnímu soudu pro Prahu 4 až po obdržení rozhodnutí o ústavní stížnosti.

[39] V předloženém dozorovém spise není založena žádná písemnost, z níž by vyplývalo, že nadřízení kárně obviněné věděli o jejím průtahu řešeném v tomto kárném řízení. Obvodní státní zástupkyně pro Prahu 4 ve své svědecké výpovědi uvedla, že se o podání stížnosti proti zamítavému usnesení o zrušení zajištění a o jejím nepředložení stížnostnímu soudu, jakož i o důvodech tohoto postupu kárně obviněné, dozvěděla až po doručení nálezu Ústavního soudu. Toto svědectví je v souladu s jejím přípisem ze dne 8. 11. 2017, sp. zn. SPR 332/2017, jímž navrhovateli předložila dozorový spis s vyjádřením k průtahům kárně obviněné. V uvedené písemnosti, kterou byl při jednání kárného senátu proveden důkaz na žádost navrhovatele, se totiž rovněž uvádí, že podání stížnosti proti usnesení kárně obviněné ze dne 28. 4. 2017 zjistila obvodní státní zástupkyně dne 9. 10. 2017, kdy byla předložena Obvodnímu soudu pro Prahu 4. Ve spisovém materiálu se nenachází žádný zápis o tom, že by státní zástupkyně v době od doručení stížnosti do zaslání nálezu Ústavního soudu danou trestní věc konzultovala s vedením obvodního státního

zastupitelství či se státními zástupci nadřízených státních zastupitelství a že by jim sdělila svůj záměr vyčkat s předložením stížnosti až do rozhodnutí o ústavní stížnosti. Není k dispozici ani žádný záznam o předložení spisu se stížností proti usnesení ze dne 28. 4. 2017, na níž kárně obviněná tento úmysl vlastnoručně vyjádřila, některému z jejích nadřízených. Vedoucí státní zástupkyně pak nebyla povinna kontrolovat nápravu pochybení, které kárně obviněné dne 3. 5. 2017 písemně vytkla, neboť průtah při vyřizování žádostí o zrušení zajištění peněžních prostředků na účtech žadatelky byl odstraněn ještě předtím, a to vydáním zamítavého usnesení ze dne 28. 4. 2017. Není proto možné souhlasit s názorem kárně obviněné, že ve vztahu k průtahu, který je předmětem tohoto kárného řízení, nepostupovali správně ani její nadřízení státní zástupci.

[40] Z přehledu pracovní zatíženosti státních zástupců Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 za období od 1. 5. 2017 do 31. 10. 2017 a z absenční karty kárně obviněné za rok 2017, které zpracovala obvodní státní zástupkyně pro Prahu 4 a jimiž kárný senát doplnil dokazování, je zřejmé, že předmětný průtah nebyl způsoben přetížeností státní zástupkyně, neboť její množství práce bylo srovnatelné s dalšími kolegy. Navíc předložení stížnosti soudu představovalo naprosto jednoduchý úkon, který bylo možné učinit ve velmi krátké době. Ostatně o příčinné souvislosti mezi nečinností kárně obviněné a její pracovní zátěží není možné vůbec uvažovat, protože otálení s odesláním opravného prostředku stížnostnímu soudu bylo záměrné a mělo nesprávně trvat do rozhodnutí Ústavního soudu, od něhož státní zástupkyně očekávala vyřešení merita věci.

[41] Průtahem při předložení stížnosti proti usnesení o zamítnutí žádostí o zrušení zajištění peněžních prostředků na bankovních účtech žadatelky, který byl zjištěn v trestní věci vedené u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 pod sp. zn. 1 ZN 1659/2010, tedy kárně obviněná zaviněně porušila své povinnosti při výkonu funkce státní zástupkyně odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněná tímto zaviněným jednáním ohrozila také důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta v očích odborné a laické veřejnosti, zejména stížnostního soudu, žadatelky a jejího právního zástupce nepochybně mohla být snížena jejím otálením při předložení stížnosti soudu. V daném případě se jednalo o zavinění ve formě nepřímého úmyslu, kdy kárně obviněná věděla, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem a pro případ, že je způsobí, byla s tím srozuměna. Svého průtahu si totiž musela být vědoma, neboť již po obdržení stížnosti vyjádřila záměr vyčkat s jejím předložením soudu až do vydání rozhodnutí o ústavní stížnosti, ačkoliv s ohledem na shora uvedené skutečnosti jí musela být zřejmá nesprávnost tohoto postupu. Kárně obviněná musela být proto srozuměna s tím, že se dopouští nečinnosti, porušuje tak své povinnosti státní zástupkyně a ohrožuje důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství.

[42] S ohledem na všechny tyto skutečnosti je možné konstatovat, že kárně obviněná uvedeným skutkem spáchala kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

IV. Uložení kárného opatření

[43] Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

[44] Na jedné straně kárný senát musel vzít v úvahu zavinění kárně obviněné ve formě nepřímého úmyslu, výraznou délku jejího průtahu ve vztahu k urgentnosti úkonu, jenž měl být učiněn, její předchozí nečinnosti ve stejné věci, které jí byly dvakrát písemně vytknuty podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství, jakož i následky otálení při předložení stížnosti soudu, které se negativně projevily v právní sféře žadatelky o zrušení zajištění peněžních prostředků na jejích bankovních účtech. S ohledem na množství a závažnost těchto skutečností svědčících v neprospěch kárně obviněné nelze uvažovat o upuštění od uložení kárného opatření, což navrhl obhájce ve své závěrečné řeči.

[45] Na straně druhé však kárný senát musel přihlédnout k tomu, že se kárně obviněná dopustila jen jednoho průtahu. Především však musel vzít v úvahu všeobecně pozitivní hodnocení výkonu funkce státní zástupkyně kárně obviněnou. Svědkyně JUDr. B. V. totiž jako obvodní státní zástupkyně pro Prahu 4 při jednání kárného senátu uvedla, že i přes posuzované pochybení, které vzniklo nešťastnou shodou okolností, považuje kárně obviněnou za velmi dobrou státní zástupkyni. To platí i ve vztahu k agendě právního styku s cizinou, kterou na státním zastupitelství nikdo jiný tak dobře neovládá. Kárně obviněná podle svědkyně zná všechny relevantní právní předpisy, komunikuje s nadřízenými státními zastupitelstvími, velice se snaží, v práci je v případě potřeby i o víkendu a je na ni vždy spolehnutí. Podobně vyznívá i vyjádření kolektivu soudců trestního úseku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 19. 3. 2018. V něm se uvádí, že kárně obviněná zpracovává obžaloby vždy kvalitně, při jednáních před soudem je jako intervenující státní zástupkyně obeznámena se spisovým materiálem, a to i v případě nečekaných zástupů za své kolegy, vždy iniciativně reaguje na vývoj dokazování před soudem, podává návrhy na jeho doplnění, aktivně spolupracuje při opatření důkazu na základě pověření soudu a svou práci státní zástupkyně tak vykonává více než kvalitně. Kladně hodnotily spolupráci se státní zástupkyní rovněž různé policejní útvary ve svých vyjádřeních ze dne 25. 10. 2017, 20. 2. 2018 a 11. 5. 2018. Všemi těmito hodnoceními byly při jednání kárného senátu provedeny důkazy z iniciativy kárně obviněné. Z nich je naprosto zřejmé, že kárně obviněná je i přes přetrvávající potíže se včasností vyřizování veškeré její agendy nadprůměrná státní zástupkyně.

[46] Zejména s ohledem na tuto skutečnost výrazně svědčící ve prospěch kárně obviněné dospěl kárný senát k závěru, že jí postačí uložit kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců, tedy ve výměře těsně nad jednou čtvrtinou zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství, což v podstatě odpovídá sankci požadované zástupcem kárného navrhovatele při jednání kárného senátu. Kárně obviněná se totiž, jak již bylo shora naznačeno, opětovně dopustila kárného provinění, a to v době před zahlazením kárného opatření snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců, který jí byl za devět průtahů při vyřizování žádostí cizozemských justičních orgánů o mezinárodní justiční spolupráci uložen rozhodnutím Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 15. 12. 2015, č. j. 12 Ksz 9/2015 - 50, jež nabylo právní moci téhož dne, takže státní zástupkyni bylo možné v této kárné věci uložit kárné opatření snížení platu až o 30 % na dobu nejdéle 2 let, jak vyplývá z ustanovení § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství ve spojení s § 24 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“). Kárný senát přitom přihlédl i k výměrám kárných opatření snížení platu uložených státním zástupcům v dříve rozhodnutých kárných věcech za opakované průtahy při vyřizování jednotlivých podání (srov. rozhodnutí ze dne

10. 11. 2015, sp. zn. 12 Ksz 2/2015, a ze dne 26. 9. 2017, sp. zn. 12 Ksz 2/2017), ve kterých oproti nyní posuzovanému případu a další obdobné věci vedené pod sp. zn. 12 Ksz 11/2017 kárně stíhaní státní zástupci nebyli kladně hodnoceni a neměli tak značné odborné předpoklady pro další výkon své funkce, jako kárně obviněná.

V. Závěr

[47] S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněné státní zástupkyně, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněnou vinnou kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustila skutkem popsaným ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění uložil kárně obviněné podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců.

[48] Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněné uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 29. května 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců